

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 8—14 ΜΑΙΟΥ 2022

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΚΥΡΙΑΚΗ
8 ΜΑΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ, Μάρκ. 15: 43—6: 8
7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα

04.00—06.00 μ.μ.,

Ό πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ
ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

(ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ)

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για να μάθουν για τὸ Χριστό
καί τὴν πίστι μας.

ΔΕΥΤΕΡΑ
9 ΜΑΙΟΥ

• 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall

ΠΕΜΤΗ
12 ΜΑΙΟΥ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ

• 8.00—9.00μμ στο Hall τις Ἐκκλησίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ
15 ΜΑΙΟΥ

Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα—
Ἐπιστολή – Πράξ. 9 : 32-42
Ἑυαγγέλιο— Ἰωάν. 5 : 1-15

Κυριακή των Μυροφόρων Συναξάρι Πεντηκοσταρίου

Την τρίτη Κυριακή μετά το Πάσχα εορτάζουμε τις άγιες Μυροφόρες γυναίκες, και μνημονεύουμε τον Ιωσήφ από την Αριμαθαία, ο οποίος ήταν μαθητής κρυφός, όπως επίσης και τον νυκτερινό μαθητή Νικόδημο.

Οι γυναίκες αυτές είναι οι πρώτες αφευδείς μάρτυρες της Αναστάσεως, ενώ ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος της ταφής του Κυρίου, τα οποία –ταφή και ανάσταση– είναι τα πιο κύρια και συνεκτικά στοιχεία της πίστεώς μας. (*)

Ο Νικόδημος στη συνέχεια έγινε αποσυνάγωγος, γιατί δεν θέλησε να συμφωνεί με τους Ιουδαίους, ενώ τον Ιωσήφ, αφού ενταφίασε το σώμα του Κυρίου, οι Ιουδαίοι τον έριξαν μέσα σ' ένα βαθύ λάκκο, απ' όπου αρπάχθηκε με θεία δύναμη και διασώθηκε στην Αριμαθαία, την πατρίδα του. Και ο Χριστός, αφού αναστήθηκε, του εμφανίστηκε ενώ αυτός ακόμη έφερε τα δεσμά, πιστοποιώντας του έτσι ακόμη περισσότερο το μυστήριο της Αναστάσεως. Και ενώ πάθαινε πολλά από τους Ιουδαίους, δεν δεχόταν να αποσιωπήσει το μυστήριο, αλλά με παρρησία έλεγε σε όλους αυτά που είχαν γίνει.

Λέγεται μάλιστα ότι ο Νικόδημος αυτός πρώτος κατέγραψε με λεπτομέρειες σε σύγγραμμα τα σχετικά με το πάθος και την ανάσταση, γιατί καθώς ήταν μέλος της συναγωγής ήξερε με ακρίβεια και τις αποφάσεις και τους λόγους των Ιουδαίων, ήξερε με λίγα λόγια τα πάντα.

Γι' αυτό τον λόγο, όπως είπαμε, μαζί με τις Μυροφόρες που είδαν την Ανάσταση, τάχθηκαν και αυτοί ως αφευδείς μάρτυρες της ταφής του Κυρίου, μετά την Κυριακή του Θωμά –η οποία προηγήθηκε, επειδή ο ευαγγελιστής Ιωάννης λέει ότι τα σχετικά με τον Θωμά συνέβησαν μετά από οκτώ μέρες.

Αυτές λοιπόν οι γυναίκες πρώτες είδαν την Ανάσταση και έφεραν στους Μαθητές το χαρμόσυνο μήνυμα. Διότι έπρεπε, το γυναικείο γένος που πρώτο αμάρτησε και κληρονόμησε την κατάρρα, αυτό πρώτο να δει και την Ανάσταση, και αυτό που άκουσε: «Με λύπες θα γεννάς τα παιδιά σου» πρώτο να ακούσει τη χαρά.

Μυροφόρες ονομάστηκαν για τον εξής λόγο. Ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος, επειδή βιάζονταν μην τους προφτάσει η νύχτα του Σαββάτου, άλειψαν το σώμα του Κυρίου όχι όπως έπρεπε, αλλά μόνο με αλόη και σμύρνα, και αφού το τύλιξαν με το σεντόνι, το έβαλαν μέσα στον τάφο. Γι' αυτό αυτές, επειδή ως μαθήτριες είχαν διάπυρη αγάπη στον Χριστό, την Παρασκευή αγόρασαν πολύτιμα μύρα, και μετά το Σάββατο πήγαν νύχτα, από τη μια για τον φόβο των Ιουδαίων,

...../

καί από την άλλη για να κλάψουν από τα χαράματα καί να αλείψουν με μύρα το σώμα, αναπληρώνοντας τότε την έλλειψη που οφειλόταν στη βιασύνη.

Όταν έφτασαν εκεί, είδαν διάφορες οπτασίες: τους αστράπτοντες δύο αγγέλους στο εσωτερικό του μνημείου καί εκείνον που καθόταν πάνω στον λίθο. Ύστερα είδαν και τον ίδιο τον Χριστό και Τον προσκύνησαν, καί η Μαγδαληνή Τον είδε και νομίζοντάς Τον κηπουρό Τον ρωτούσε.

Οι Μυροφόρες ήταν πολλές αλλά οι Ευαγγελιστές αναφέρουν μόνο τις πιο γνωστές. Και αυτές ήταν: Πρώτη απ' όλες η Μαρία η Μαγδαληνή, από την οποία ο Χριστός έβγαλε επτά δαιμόνια. Αυτή μετά την Ανάληψη του Χριστού πήγε στη Ρώμη, όπως λέγεται, και ανέφερε στον Καίσαρα Τιβέριο την υπόθεση του Χριστού, πετυχαίνοντας την καταδίκη σε θάνατο του Πιλάτου και των αρχιερέων. Μετά πήγε στην Έφεσο, όπου και πέθανε και κηδεύτηκε από τον Ιωάννη τον Θεολόγο. Αργότερα ο βασιλιάς Λέων ο ΣΤ' ο Σοφός (886-912) μετέφερε στην Κωνσταντινούπολη το άγιο της λείψανο.

Δεύτερη ήταν η Σαλώμη, που ήταν θυγατέρα του Ιωσήφ του Μνήστορος, σύζυγος του Ζεβεδαίου καί μητέρα του ευαγγελιστή Ιωάννη καί του Ιακώβου. Γιατί ο Ιωσήφ απέκτησε τέσσερις γιούς, τον Ιάκωβο που λεγόταν μικρός, τον Ιωσή, τον Σίμωνα και τον Ιούδα, και τρεις θυγατέρες, την Εσθήρ, τη Θάμαρ και τη Σαλώμη. Ωστε όταν ακούσεις στο Ευαγγέλιο για Μαρία τη μητέρα Ιακώβου του μικρού και του Ιωσή, να ξέρεις ότι είναι η Θεοτόκος, γιατί αυτή λογιζόταν ως μητέρα των παιδιών του Ιωσήφ. Και από εδώ συνεπάγεται ότι ο ευαγγελιστής Ιωάννης ήταν ανιψιός του Χριστού, ως παιδί τής νομιζόμενης αδελφής του.

Τρίτη Μυροφόρος ήταν η Ιωάννα, η γυναίκα του Χουζά, ο οποίος ήταν επίτροπος και οικονόμος της οικίας του βασιλιά Ηρώδη. Τέταρτη και πέμπτη οι αδελφές του Λαζάρου, Μαρία και Μάρθα. Έκτη η Μαρία του Κλωπά, τον οποίο κάποιοι ονομάζουν και Κλεόπα. Έβδομη η Σωσάνα.

Ήταν ακόμη καί άλλες πολλές που, όπως μας ιστορεί ο θεός Λουκάς, υπηρετούσαν τον Χριστό και τους μαθητές Του από τα υπάρχοντά τους.

Επειδή λοιπόν αυτές πρώτες κήρυξαν στους μαθητές την Ανάσταση καί πολύ συνετέλεσαν στην πιστοποίηση καί τη βεβαίωσή της, η Εκκλησία του Θεού παρέλαβε, μετά τον Θωμά, να εορτάζει καί αυτές, επειδή είδαν πρώτες αναστημένο τον Χριστό καί ανήγγειλαν σ' όλους το σωτήριο κήρυγμα καί έζησαν την κατά Χριστόν ζωή άριστα καί όπως έπρεπε σε μαθήτριες του Χριστού.

Με τις πρεσβείες των αγίων Μυροφόρων, Θεέ μας, ελέησέ μας. Αμήν.

(*) Διότι αποδεικνύουν αντίστοιχα την ανθρωπότητα καί τη θεότητα του Κυρίου.

Κυριακή των Μυροφόρων

Η Τρίτη Κυριακή από την Ανάσταση είναι αφιερωμένη στην τιμή και την ιερή μνήμη των Μυροφόρων γυναικών, του Ιωσήφ από την Αριμαθαία και του Νικοδήμου του ευσχήμονος βουλευτού, νυκτερινού μαθητή του Κυρίου, μαρτύρων της Αναστάσεως του Κυρίου.

Τα πρόσωπα των Αγίων αυτών μαρτύρων αποκαλύπτουν την ουσία και τη δύναμη της πίστεως τον οντολογικό δεσμό και την κοινωνία ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο.

Η πίστη είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος, είναι η ενδημία και παρουσία του πιστεύοντος στο θεό και του Θεού μέσα σ' αυτόν που πιστεύει, είναι αποτέλεσμα της συνέργειας ανθρώπου και Θεού. Διά της πίστεως αναγεννηθήκαμε και διά της πίστεως ενωθήκαμε με το Χριστό.

Μόνο μ' αυτή την πίστη του Χριστού μας μπορούμε να αντέχουμε και να δίδουμε τη μαρτυρία του Κυρίου, να μάθουμε τι είναι η Χάρη του Θεού, να μη φοβόμαστε, να γνωρίζουμε πόσο υπεύθυνη είναι η ζωή μας ως χριστιανών και να σηκώνουμε το Σταυρό του Δεσπότη Χριστού.

Και σήμερα η Εκκλησία αναγγέλλει στον κόσμο την ύπαρξη του ζώντος Θεού και την ελπίδα της ελεύσεως της Βασιλείας του Θεού στην ιστορία. Ο Θεός είναι Θεός ελέους και φιλανθρωπίας, συγχώρησης και στοργής. Από τέλεια αγάπη για τον άνθρωπο, ο ίδιος θεός καταλύει το σκότος του άδη για να φωτισθεί το κάλλος του προσώπου και να φανερωθεί η ωριμότητα του κόσμου.

Ο Θεός δεν ζητά τίποτα άλλο παρά μόνο εμπιστοσύνη και ανταπόκριση στο κάλεσμά Του. Αυτό που σώζει τον άνθρωπο είναι η κίνηση αυτοπροσφοράς και αυτοπαραδόσεως στα χέρια του Θεού. Τότε ο άνθρωπος, αφού έχει νικήσει τον φόβο, γίνεται με πνευματική ανδρεία, μάρτυς της Αναστάσεως του Χριστού.

Γράφει ο Ιερός Χρυσόστομος: «Πρώτα ο Άγγελος απαλλάσσει τις Μυροφόρες από τον φόβο και έπειτα ομιλεί περί αναστάσεως..... Αφού τις απάλλαξε από τον φόβο και με τα λόγια και την εμφάνισή του..., πρόσθεσε λέγων γνωρίζω ότι ζητείται τον Ιησούν τον Εσταυρωμένο».

Και δεν ντρέπεται να Τον αποκαλεί Εσταυρωμένο, διότι αυτό ήταν η απαρχή των αγαθών. «Ανέστη!» Και εκείνες εξήλθαν από το μνήμα με χαρά και φόβο, διότι είδαν καταπληκτικό και παράδοξο πράγμα, κενό τον τάφο, όπου προηγουμένως Τον είχαν δει να ενταφιάζεται».

Η κρίση της εποχής μας δεν είναι παρά μόνο πρόκληση να εμβαθύνουμε στο μυστήριο της ζωής του Χριστού, «του γνώναι Αυτόν και την δύναμιν της αναστάσεως Αυτού και την κοινωνίαν των παθημάτων Αυτού» (Φιλ. 3,10).

Να γίνουμε κι εμείς μυροφόροι. Γιατί μυροφόροι δεν είναι μόνο οι γυναίκες εκείνες που πήγαν στον Τάφο του Χριστού με μύρα, αλλά είναι όλη η ανθρωπίνη φύση μετά την Ανάσταση του Κυρίου και ιδιαιτέρως όσοι ζουν μυστηριακά μέσα στην Εκκλησία.

Προς όλους ευαγγελιζόμαστε το μήνυμα της Αναστάσεως, την ισχυρή παράκλησή μας, επαναλαμβάνοντας τους λόγους του Αναστάντος Κυρίου προς τις Μυροφόρες: «Χαίρετε. Ειρήνη υμίν.» Χριστός Ανέστη.

- Ιερεύς π. Ευτύχιος Πετράκης